

Bidden voor de lunch

Geloof en werk zijn goed met elkaar te combineren

► In ten minste 140 bedrijven en instellingen houden gelovige werknemers gezamenlijke 'bidstonden'.

► „Er is behoefte op het werk om over het geloof te praten.”

Door FRISO SCHOTANUS

We hebben een christelijk-sociaal kabinet met calvinistische voorzitters, er woedt een discussie over te blote billboards en de nieuwe bijbelvertaling is een van de populairste boeken van de afgelopen jaren. Kortom: religie is terug. En dat is goed nieuws voor de zeven miljoen christenen en bijna één miljoen moslims die ons land volgens de laatste telling van de Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid telt. Maar hoe combineren gelovigen hun levensovertuiging met hun dagelijks werk?

„Ons motto is: laat je overtuiging niet thuis achter, maar pas het geloof toe in je werk”, vertelt Klaas Pieter Derks, voorzitter van de jongerenbond CNV Jongeren. „Een christelijke waarde als naastenliefde kun je in praktijk brengen door op te komen voor een collega die gepest wordt.”

De christelijke bond organiseerde vorige maand een debatavond over het onderwerp geloof en werk. Daaruit kwam volgens Derks onder meer naar voren dat levensovertuiging voor velen een zeer belangrijke plek inneemt op het werk. „Er is behoefte om op het werk over geloofskwesties te kunnen praten. Die ruimte is er ook. Kijk maar naar het aantal gelovigen in ons land: dat is nog altijd de helft van de totale bevolking. Je kunt dus altijd wel een collega vinden om mee te praten.”

Dat geloofsbeleving op het werk een populair thema is, blijkt ook uit het grote aantal 'bedrijfsbidstonden' die werknemers op eigen initiatief organiseren. Hierin komen de gelijkgestemde binnen bedrijven samen om in alle rust te kunnen bidden. Dat kan op dit moment al bij 140 geregistreerde bedrijven en instellingen, waaronder Unilever, Corus en Philips. Tien jaar geleden stonden er nog maar acht bedrijven geregistreerd. Volgens Derks heeft de populariteit van deze stonden de kenmerken van een rage. „Maar het gaat dieper dan dat. Het geeft mensen veel steun.”

Ward Möhlmann (29), advocaat bij Wijn & Stael in Utrecht, bidt voor de werklunch in zijn ceintje, in stilte. „Hoewel ik bewondering heb voor mensen die in het openbaar bidden, vind ik het zelf een beetje overdreven.

► Ik vind bidden in het openbaar een beetje overdreven ◀

Ward Möhlmann, advocaat

Missschen val ik er mensen mee lastig.” Het geloof helpt hem om zijn dagelijkse werkbeslissingen te relativeren. „Ik geloof in het hiernamaals. In het perspectief van de eeuwigheid is het makkelijk om kleine problemen op het werk een plaats te geven.”

Voor moslima Fatima el Moumni (25) is een gebedsruimte op het werk niet nodig. Zij bidt niet op het werk. „Ik vind religie meer een privézaak. Mijn geloof staat toe dat ik het bidden later weer inhaal.” De hernieuwde aandacht voor religie juicht ze toe. „Ik vind het leuk om te zien dat er veel gelovige autochtonen zijn. Zij hebben toch meer begrip voor anderen die ook gelovig zijn, zoals moslims.” El Moumni, die reclamecampagnes coördineert bij uitgever Reed-Business, kan zich in haar huidige functie niet voorstellen dat haar overtuiging haar zou tegenhouden bepaalde klussen uit te voeren. Dat

Het postdistributiecentrum van TPG in Nieuwegein heeft een gebedsruimte (boven). Christelijke werknemers van de NS bidden samen in een vergaderkamer (onder). Foto's Evelyne Jacq

geldt ook voor andere beroepen. „Alleen werken in een slagerij waar ze ook varkensvlees verkopen gaat me te ver. Eigenlijk ben ik niet zo strikt. Ik heb ook in een Chinees restaurant gewerkt waar ik drank serveerde.”

Voor Ward Möhlmann ligt dat anders. Zijn overtuiging weerhoudt hem ervan om alles aan te pakken wat op zijn weg komt. „Bepaalde misdadigers zou ik niet willen verdedigen. En echtscheidingen zou ik ook liever niet doen. Al weet ik niet zeker of dit voortkomt uit mijn persoonlijke overtuiging of geloofsovertuiging. Ik zou me gewoon niet van harte voor dit soort zaken willen inzetten.”

Volgens Marjo Louwers, senior loopbaanadviseur en coach bij Schouten & Nelissen, moet de werkgever duidelijk kenbaar maken hoe er binnen een bedrijf met het geloof wordt omgegaan. Een voorbeeld van miscommunicatie maakte Louwers mee

bij softwarebedrijf Baan, befaamd om de streng gereformeerde bedrijfscultuur.

„Een werknemster die ik voor een internationale functie bij het bedrijf geworven had, moest vaak met het vliegtuig. Maar de directie stond niet toe dat zij op zondag reisde. Dus als zij maandag ergens moest zijn, dan moest ze al op vrijdag of zaterdag vertrekken. Daardoor kwam haar gezinsleven onder druk te staan. De werkgever had dit beleid van tevoren niet kenbaar gemaakt. Het werd als vanzelfsprekend verondersteld.” Na een paar maanden was de werknemster weer vertrokken. „Zulke problemen voorkom je door vooraf goede afspraken te maken.”

► Kijk op www.bedrijfsgebed.nl om te zien bij welke bedrijven de zogenaamde bedrijfsbidstonden plaatsvinden.

Gods hulp onontbeerlijk

• 'Bedrijfsbidstonden' vinden plaats bij verschillende bedrijven en instellingen door het hele land. Op www.bedrijfsgebed.nl kun je zien waar deze bijeenkomsten georganiseerd zijn.

• Initiatiefnemer van de site is Maarten Pijnacker Hordijk. Hij geeft op zijn website ook tips voor het houden van een bedrijfsgebed. Zo als regelmatige evaluatie, om te voorkomen dat de bijeenkomst op den duur saai wordt. Maar het belangrijkste: „Gods hulp en leiding zijn onontbeerlijk.”

• Ook de netwerken van christen-professionals zijn populair. Er zijn netwerken voor talloze beroepsgroepen, zoals juristen en NS-personeel.

► ik zoek werk

‘De frisheid is nu van het schaken af’

Naam: Erik van den Doel
Leeftijd: 27 jaar
Was: Schaakgrootmeester
Zoekt werk sinds: twee maanden
Zoekt: 'Een baan die met aandelen te maken heeft'

Hoe ziet jouw arbeidsverleden eruit?

„Ik ben na mijn vwo professioneel gaan schaken. Ik heb nog wel twee maanden een studie rechten geprobeerd, maar het was niet te combineren. Er zijn twintig grootmeesters in Nederland, van wie ik er een ben. Voor die titel moet je een bepaald aantal punten halen. Met toernooien, prijzen en clubcompetities verdien ik nu mijn geld. Maar voor mij is de frisheid van het schaken eraf. Ik heb eigenlijk nooit echt vooruitgedacht toen ik als prof begon.

„Wat me ook stoort is dat je als topsporter geen zekerheid hebt. Je weet nooit of je over een jaar nog steeds kunt rondkomen van de sport. Het lijkt me wel eens fijn om een vast salaris te hebben. Een heldere baan, liefst van negen tot vijf. Het is mij de laatste tijd duidelijk geworden dat ik niet profschaker wil blijven tot mijn 65ste. Ik zou liever iets op de beurs doen.”

Waarom de beurs?

„Ik heb daar privé wel ervaring mee, want ik volg de beurzen goed. Een jaar of acht geleden begon ik met het beleggen van mijn eigen vermogen. Ik haal er genoeg rendement uit, dus ik denk dat ik er wel goed in ben. Ik hoef ook weer niet de beursvloer op, een baan als vermogensbeheerder of fondsbeheerder bij een bank lijkt me mooi. Dan stel je fondsen samen en daar heb ik volgens mij wel zicht op. De beurs is een mooi spel: de overnames, de jaarcijfers, ik vind dat spannend.”

Zijn schakers goed op de beurs?

„Ja, ik denk wel dat schakers er de juiste kwaliteiten voor hebben. Ze gaan methodisch te werk, dat moet je op de beurs ook doen. Ik hoorde dat een Engelse bank zelfs in een vacature specifiek om schakers vroeg. Een schaker heeft veel geduld en analytisch vermogen en kan goed plannen en rekenen.”

Maar je hebt geen opleiding of ervaring. Dat is nogal een risico voor een werkgever.

„Dat klopt. Ik kan niet aantonen dat ik dit kan, maar ik hoop dat een bank mij een kans wil geven. Dat ik geen ervaring heb, kan ik niet veranderen. Ik vind het prima om een paar maanden op proef te werken. En ik zou de baan heel graag combineren met een interne opleiding.

„Als ik nou over een jaar nog steeds niets heb, dan overweeg ik een opleiding te gaan volgen. Het schaken moet echt weer een hobby worden.”

LEENDERT VAN DER VALK

► Reageren? Stuur een e-mail naar ikzoekwerk@nrc.nl

Erik van den Doel
Foto Luciana Caputo